

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **“DAS Etwas ANDERE” “Das Beste” Privat, s.r.o.**, se sídlem Fráni Šrámka 1303/10, České Budějovice, zastoupený Mgr. Janem Cimbůrkem, advokátem se sídlem Bořetín 73, Kamenice nad Lipou, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 3a, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2007, č. j. 6590/07-1500, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 3. 2010, č. j. 10 Af 4/2010 - 139, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2007, č. j. 6590/07-1500. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Finančního úřadu v Českých Budějovicích (dále jen „správce daně“), ze dne 17. 5. 2007, č. j. 157874/07/077940/5491, kterým správce daně podle § 76 odst. 6 písm. a) a § 73 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění účinném pro projednávanou věc, vydal exekuční příkaz na přikázání pohledávky na peněžní prostředky dlužníka na účtech vedených u bank a spořitelních a úvěrních družstev. Stěžovatelka v podané kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku, přičemž uvedla, že výkon rozhodnutí žalovaného by pro ni měl důsledky vedoucí k ekonomické likvidaci a nemožnosti dále podnikat. Toto tvrzení dále nekonkretizovala.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu

a přiznání odkladného účinku se nepřiměřeným způsobem nedotkne nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud z návrhu stěžovatelky ověřil, že zde nejsou tvrzeny ani doloženy žádné konkrétní skutečnosti, které by prokazovaly možnost vzniku nenahraditelné újmy (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59 (publikováno na www.nssoud.cz), a dle tohoto výkladu se jedná o situaci, kdy navrhovatel osvědčí, že je velmi pravděpodobný vznik následků případného výkonu rozhodnutí, které by pro něho znamenaly výjimečný a závažný stav, který by v budoucnu nebylo možno odčinit, případně pouze s vynaložením takových nákladů a úsilí, které po navrhovateli nelze spravedlivě požadovat.

Samotné tvrzení stěžovatelky o likvidačních důsledcích výkonu rozhodnutí nelze považovat za osvědčení nenahraditelné újmy ve výše uvedeném smyslu. Stěžovatelka svá tvrzení ničím nepodložila, neuvedla, na základě jakých konkrétních skutečností dospěla k závěru, že nebude moci pokračovat ve své podnikatelské činnosti, tedy neuvedla žádné skutečnosti způsobilé prokázat aktuální hrozbu nenahraditelné újmy. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci navrhovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení navrhovatel, nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat, ani za stěžovatele vyhledávat. Je též nutno podotknout, že stěžovatelce je tento názor Nejvyššího správního soudu znám, neboť zcela totožně formulovala návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v řízení vedeném Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 9 Afs 74/2008 a návrh jí byl zamítnut ze stejných důvodů, které jsou uvedeny shora.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka ve svém návrhu neosvědčila ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Není tak splněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatelky nevyhověl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. června 2010

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu